

הגאון רבי יהודה אריה ליב אלתר זצ"ל

האדמו"ר מגור, בעל השפת אמת

הכנה לשבועות*

לא היו ישראל [ראויים] לזכות לתורה הקדושה עד שהיו נכונים בהכנתם, שהיו מסולקים מקנאה תאוה וכבוד, וזהו פי' הפסוק [שמות יט, ב]: "וַיַּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר", בלב אחד כאיש אחד [רש"י], שהוא אהבת חינוס, שהיא נגד קנאה שמביא שנאה, והפרישה הוא נגד תאוה, ומצות הגבלה הוא שיכיר ויבין כל אחד את מקומו וגבולו והוא כנגד [הכבוד], וק"ו מה אבותינו דור המדבר לאחר כל הניסים והנפלאות היו צריכים להכנה וכ"ש כעת בדור חשוך כזה.

ענין הההגבלה, היינו שמעט עֲוֹלָה יהיה לאדם כחומה המגבילה ומפסיקה שלא יוכל לילך להלאה מפני חומה המפסקת, וזה הוא הראשונה, ובלא זה לא יוכל לכנוס בו דברי תורה, וזהו [שם פסוק יב]: והגבלת את העם, ופרש"י [שם]: "הגבול אומר להם, השמרו מעלות מכאן והלאה", שהגבול אומר להם שהוא ל"ש [=לא שייך] והשמר הוא בכל מקום ל"ת, לא תעשה הוא כחומה עוד יותר וזהו הראשית כמ"ש (משלי א, ו): "יִרְאַת ה' רִאשִׁית דָּעַת".

* כתבי תלמידים. בירחון האוצר (גיליון ס"ה) הבאנו מאמר נוסף מכ"ק האדמו"ר מגור זצ"ל בענין עבודת ימי הספירה, והיות ונותרו ב' קטעים השייכים לעבודת חג השבועות, הבאנו זאת משום דבר בעיתו.

מאוסף בית הספרים הלאומי שמספרו 8°2396. מתוך חיבור כתי' מתורתו של האדמו"ר זצ"ל (שנת תר"ס לערך). פנקס כתי' זה, שניצל בשנות הזעם, שתוכנו דרושים על סדר פרשיות השבוע והמועדים, נכתב בראשו: "זה הפנקס שייך לה"ב ישראל דאברוינסקי בן ר' נתן נ"י בעיר לאדז - תרס"ב". חלקו פורסם במקומות שונים מתורתו של האדמו"ר השפת אמת. והדברים שלפנינו רואים אור לראשונה.

במסגרת העריכה נעשו שיפורי לשון קלים במאמר, למען ירוץ הקורא הנכבד.

ויהיו הדברים לע"נ אמו"ר הרב יצחק נתן ב"ר שמואל זאב לוי ז"ל (גלב"ע י"ז סיון תשע"ז), עורך ספר הזכרון עדות ליוסף [להורדה] לזכרו ולע"נ של הקדוש יוסף דב ב"ר חיים ויסמן הי"ד. ת.נ.צ.ב.ה. דוד לוי.